

Languescitve manus, non spes, non prisca recedit
 Gratia; sed velut haud ideo manare perennis
 Cessant Fontis aquæ, quod nemo propinquet ad hauf-
 tum:

Sic etiam, quamvis cultorum copia desit,
 Non minùs ex votis certam sperare salutem
 Quisque potest, nec firma Fides mercede carebit;
 Huc oculos tantùm facilesque intendite mentes:
 Devoto datur aspectu lustrare Mariæ
 Virginis Interulam; sacra vestis longa putatur
 Quinque pedes cum dimidio, quæ textilis alba
 Materiâ xylinâ fertur velâsse parentem
 Nocte sacrâ, quâ virgineo lætissima partu
 Justitiæ solem redimendo effuderat orbi.
 Altera, quæ spectare licet, sunt pignora panni
 Durâ confecti lanâ, qui pauper amictus
 Angelico tamen ore fuit celebratus *, & ipsi
 Inducto humanos artus in limine vitæ
 Servierat veluti natalis fascia Verbo.
 Tum quoque luminibus sese longissima sistunt
 Lintea, quæ Christi Præco & Baptista Joannes,
 Dum cecidit gladio crudelis victima mortis,
 Jam quoque visibili permulto sanguine tinxit.
 Ordine postremum, sed primum Pignus honore
 Denique monstratur. Vos quotquot vivida virtus,
 Atque Redemptoris tormenta immania passi
 Tangit amor, curvate genu, profundite largas
 Ex oculis lacrymas; en hoc venerabile donum
 Lineus est pannus, qui Christi flebile corpus,
 Dum medius cœlos inter terrasque pependit,
 In Cruce vestivit; divino sanguine sparsus
 Illius æternas laudes monumentaque servat....
 Interea multi variis conatibus hostes
 Proh dolor! insurgunt; alii excæcante veneno
 Hæreseos torpent; alii novitatis amantes
 Insuetum per iter se supra singula tollunt
 Ingenio: pars Reliquias negat esse colendas,
 Pars vocat in dubium; sed uterque refellitur error.
 Nam, quæ flammivomo curru dimisit Elias,
 Pallia mutârunt, naturæ lege relicta,
 Undarum fluxum; magni Sudaria Pauli
 In subitas vires relevârunt tabida morbo
 Corpora; quis verò neget instrumenta salutis
 Cultu digna suo? Dein quid temeraria verba,
 Quid conjecturæ præfata in pignora pugnant,

* *Invenies
 tis infan-
 tem pan-
 nis invo-
 lutum.
 Luc. 2.*